

Anayasa Mahkemesi, 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Enis Berberoğlu ile ilgili kararında seçme ve seçilme hakkının ve kişi özgürlüğü ve güvenlik hakkının ihlal edildiğine karar verdi. Bunun üzerine ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için kararı tekrardan 14. Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdi. Buraya kadar her şey “normal” gözüküyor. Anayasa Mahkemesi'nin görevlerinden biri de mahkemelerce alınan kararların anayasaya uygunluğunu denetlemektir. Bu “yasal” prosedür yerine getirilmiştir. Lakin AYM'nin aldığı kararı 14. Ağır Ceza Mahkemesi reddetti. Halbuki yasa gereği, mahkeme, kesinleştirdiği hükmü kaldırması gerekiyordu.

“Hukukun Üstünlüğü”, “Hukuk Devleti” ya da Deus Ex Machina

Yaygın olan kanının aksine, hukuk, devlet üstü ya da devletin özerk dokunulmaz bir alanı değildir, soyut bir nitelendirme sıfatı hiç değildir. Hukuk bir üst yapı kurumudur. Bir hakim sınıfı aracılığıyla devlet, birey, toplum, altyapı ve üstyapısal kurumların birbirleriyle olan ilişkilerini belirli bir düzene sokmak için hukuka sahip olması gerekir.

Allahın kanunlarının -İncil, Tevrat ya da Kuran- yerine insanın kanunlarının, kilisenin yerine ise devletin kanunlarının yer aldığı kapitalist toplumda -ki bu basit bir yer değiştirme değildir, insanlığın bütün ilişkilerinde köklü değişiklikler göstermiştir- dogmanın yerine yeni bir deus ex machina, idealizasyon hayat bulmuştur. Tanrının elinden insanın eline indirilen hukuk mevcut iktisadi ve siyasi düzeni sağlayabilmek için bir meşruluk durumu yaratır. Hukuk bir “ifade”dir, temsil ettiği ekonomik ve politik ilişkilerin ifadesidir. O yüzden hukuksal “kararlar” dayandıkları temel fenomenlerin, etkilerin birer dolayımıdır.

Kapitalist toplumda, üst yapıda köklü değişiklikler yapabilmeniz için buna uygun bir alt yapınızın olması gerekir. Sınıfsal bir egemenlik aracılığıyla hukukun ortadan kaldırılabilmesi için -ve nihai olarak devleti ve hukukunu da ortadan kaldırabilmek için, tüm baskıcı ve sömürücü mülkiyet ilişkilerini ortadan kaldırabilmek gerekir. Buna ek olarak ise, üst yapı, alt yapının indirgemeci bir biçimde kopyası da değildir. Mao'nun da söylediği üzere altyapı belirleyicidir ama üstyapı da etkileyicidir. Üst yapının görece özerkliği -bağımsızlığı değil- vardır. Ve hukuk tek başına şu ya da bu sınıfın “doğrudan” ve “anlı” ihtiyaçları için kararlar alınarak yapılmaz. Hukuk düşünüldüğünden daha kompleks bir yapı barındırır. Marx ve Engels, hukukun karmaşık yapısına ilişkin şu önemli tespitte bulunmuştur:

“Modern bir devlette hukukun salt genel ekonomik duruma uygun düşmesi ve onu yansıtması gerekmez. Hukukun, bir de iç çelişkilerinin yumağına dolanmamak için, kendi içerisinde tutarlı bir bütün oluşturması gerekir.” (1)

Hakim sınıfların “tutarlı bir bütün” oluşturması, devleti yöneten rejimin muhtevasına göre

farklılıklar alır. Burjuva demokrasilerinde bu bütün “bireysel haklar temelinde” bir toplum illüzyonu yaratmakken, faşist rejimlerin sürdüğü toplumlarda bu “normlar” çokta gerekli değildir.

“Tek Adam” mı Faşist Rejim mi?

Kesinleşmiş yargı kararlarının uygulanması bir devletin hukukunun işletilmesi açısından temeli teşkil eder. Lakin Enis Berberoğlu şahsında AYM'nin kararı bozmasına rağmen, Ağır Ceza Mahkemesinin, dolayısıyla yargıçlarının, aldıkları kararda ısrarcı olmaları bir “iç çelişkiyi” barındırır. 2010 Anayasa Referandum'unda Erdoğan “Hukuk artık kimsenin arka bahçesi olmayacak. Ankara’da bütün hayatını garanti altına almış seçkinler kendini kimseden üstün göremeyecek. Hukukta kast sistemi ortadan kalkacak.” (2) diyordu. Bugün ise hakim sınıfların temsilcisi olan bir partinin, CHP'nin genel başkan yardımcısı olan Enis Berberoğlu'nun tutuklanması ve tutuklu kalmasında, kendi anayasal “normlarına” uymayarak “Yeni Türkiye” mesajını veriyor. Bu sadece, gerici devlet tarafından ezilen sınıflara olan bir mesaj değildir. Aynı zamanda hakim sınıfların kendi saflarındaki çelişkileri -Kemalist burjuvazi ile İslamcı burjuvazi arasındaki rejimin niteliğine dair olan çelişkileri- bastırmanın da açık mesajıdır.

İslamcı Türkçü faşist bir rejimi tesis etmiş ve bunu günbegün daha da güçlendirmek için uğraşan Erdoğan önderliğindeki AKP, hukukun “tek bir adamın” “mutlak iradesinin” tecellisi değil, “Yeni Türkiye”nin, yani İslamcı Türkçü faşizmin bir ifadesidir. Ne Musollini ne de Hitler, “mutlak kişisel iktidar” için milyonlarca insanın hayatına neden oldu! Onların temsil ettiği şey faşist bir rejimdi ve faşizmin bir insanın “deliliği” ya da “kişisel iktidar arzusu” ile tanımlanması, saçmalıktan da öte, insanlık adına temsil ettiği tehlikeyi görmezden gelmektir.

Peki Faşizm Nedir?

Faşizm, burjuva sınıfının (kapitalist-emperyalistlerin) bariz diktatörlüğüdür. Açık bir teröre ve şiddete dayanır. Sivil ve legal hakları ayaklar altına alır, devletin gücünü ve mobilize ettiği organize fanatik çeteleri, kitlelere karşı acımasızca kullanır, bunu yaparken özellikle de “düşman”, “istenmeyen” veya “toplum için tehlike” şeklinde tanımladıklarına saldırır. (3)

Özcesi, faşizm burjuva sınıfın aleni bir diktatörlüğüdür ve bu diktatörlüğün ifası için kendi koyduğu “normlar” da dahil olmak üzere hiçbir “norma” uymaz. Erdoğan, böylesi bir rejimin kurucu önderidir ve kurduğu rejimin farklılıkları olmakla birlikte -İslamcı olması gibi- Hitler faşizmiyle kesişen yönleri de bulunmaktadır. Ceza kanunlarının sınırsızca kullanılması ve hakim sınıfların başka fraksiyonları da dahil olmak üzere tüm muhalefetin fütursuzca

bastırılması benzeyen yanıdır. Hitler de Weimer Cumhuriyeti’ni bastırmak için burjuva liberalleri “düşman unsur” olarak ilan etmişti. Ve bu rejimin uygulanması, önemli oran “milli irade” üzerinden vuku bulur. “Milli ve yerli” ideolojik saldırılarıyla birlikte, “biz ve dünyanın geri kalanı” mesajı verilmektedir. Libya, Güney Kürdistan, Rojava ve Azerbaycan’da asker bulunduran, silah ve mühimmat desteğinde bulunan “baş kumandan” -Hitler’in Führer lakabından hareketle- “şahsının” statüsünü “Reis” mertebesine çıkartarak güçlendirmek istemektedir. Ve tüm bunlar mevcut “hukuksal” çerçevenin zeminini ve sınırını hazırlamaktadır.

Sonuç olarak, hakim sınıflar arasındaki çatışmalara sadece “onların problemi” gibi bakılmaması gerekir. Bunun neden olduğunu ve neyin zeminini hazırladığını anlamak, baskının ve sömürünün olmadığı bir dünya mücadelesi veren devrimci komünistler için önemlidir.

İnsanların bireysel haklarının olduğu ve bu hakların düşüncelerinden ötürü yok sayılmadığı, bilimsel mayalanmanın ve muhalefetin teşvik edildiği, toplumda gerçek alternatifin üretildiği ve bunları engelleyecek alt yapı ilişkilerinin günbegün sönümlendirildiği bir toplum düşünün. Bu toplum ki; “en temel ve nihai amacı, dünya genelinde süren diğer devrimci mücadelelerle birlikte, tüm sömürü ve tahakküm ilişkilerini ve bu ilişkilerin yol açtığı tüm uzlaşmaz yıkıcı çelişkileri ortadan kaldıracak şekilde insanlığın bir bütün olarak kurtuluşu ve tarihinde yeni bir çağın -komünizmin- başlangıcını sağlamak” (4) amaç ve ilkelerine dayalı olsun. Bugün dünya çapında insanlığın ihtiyaç duyduğu toplum budur ve bu toplumu gerçekleştirebilmenin başlangıç noktası olarak herkesin Bob Avakian’ın mimarı ve önderi olduğu yeni komünizmi öğrenmesi ve bu temelde harekete geçmesi gerekmektedir.

1)Karl Marx, Frederich Engels, “Devlet ve Hukuk”, Ayrıntı Yayınları, Sayfa 53

2)<https://www.milliyet.com.tr/siyaset/erdogan-fislemeler-son-bulacak-1272760>

3)Bob Avakian, “Faşizm Nedir?”, kaynak için: <http://yenikomunizm.com/fasizm-nedir/>

4)“Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa (Tasarı Önerisi)”
<http://yenikomunizm.com/kuzey-amerikada-yeni-sosyalist-cumhuriyet-icin-anayasa-tasari-onerisi/>

[Premium WordPress Themes Download](#)
[Download WordPress Themes Free](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[Download Nulled WordPress Themes](#)

[download udemy paid course for free](#)

[download huawei firmware](#)

[Free Download WordPress Themes](#)

[free online course](#)

Mehmet Seyhan

"Gerici olan her şey aynıdır; vurmazsan düşmez. Bu aynı zamanda yerleri süpürmek gibidir; süpürgecin erişemediği yerden toz kendiliğinden gitmez" - Mao Zedong